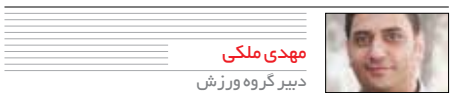

عکس ها: علی محمدی / ایران

گشایش‌ها و گره‌های ورزش

سلطانی فر: روحانی ورزش قهرمانی را عامل تقویت وحدت ملی و غرور ایرانیان می‌داند

مهدی ملکی

دبیر گروه ورزش

۱۱ آبان سال جاری روزی بوده که با تأخیر حدود سه ساله بالاخره رئیس جمهوری فردمورد نظرش را راهی وزارتخانه ورزش و جوانان کرد. مسعود سلطانی فر یکی از سه وزیر پیشنهادی کابینه حسن روحانی

در ابتدای روی کار آمدن دولت یازدهم بود که موفق به اخذ رأی اعتماد از مجلس نهم نشد. اما تصمیم رئیس جمهوری برای ترمیم کابینه در سال آخر باعث شد پس از استعفای محمود گودرزی از وزارت ورزش و جوانان، سلطانی فر مجدداً از سوی حسن روحانی به عنوان نامزد وزارت ورزش به مجلس معرفی شود. این بار در جلسه رأی اعتماد مجلس شورای اسلامی، سلطانی فر موفق شد با رأی بالا (۱۹۳ موافق) روی صندلی وزارتخانه مذکور جلوس کند. اتفاقی که با استقبال گسترده اهالی ورزش مواجه و امیدها برای تغییر و تحول مثبت در این حوزه مهم، بیشتر شد. البته تنها ورزشی هان بودند که این تغییر را به فال نیک گرفتند. به عنوان مثال، صادق زیباکلام تحلیلگر مسائل سیاسی، اجتماعی و استاد دانشگاه در مصاحبه‌ای گفت: «سلطانی فر یکی از بهترین نیروهای اجرایی دولت روحانی است. او باید سیاست‌های موفق سازمان گردشگری را در ورزش نیز پیاده کند.» از سویی سلطانی فر تأکید کرد مدیر توسعه و تحول است، نه حفظ وضع موجود. در حالی که تنها چند ماه از حضور سلطانی فر در وزارت ورزش و جوانان می‌گذرد، گفت و گوی «ایران» با او می‌تواند روشنگری‌های مهمات و سؤال‌ها باشد.

حدود ۴ ماه از حضورتان در وزارت ورزش و جوانان می‌گذرد، این ماه را شما چطور دیدید؟ آیا با موردی مواجه شده‌اید که برای شما غیر قابل تصور و پیش بینی باشد؟

اگر احساس واقعی‌ام را بگویم به بعضی‌ها برمی‌خورد اما از جهات مختلف تصور می‌کردم که مثلاً وضعیت وزارتخانه مقداری نظم و نسق گرفته و روبه‌راه‌تر باشد اما در صورت انتظارات من بیش از این بود. شاید این جمله قشنگ‌تر باشد که انتظارات من از وضعیت وزارت ورزش خیلی بیشتر از آن چیزی بود که هم اکنون هست. فکر می‌کنم ما نیاز به توان کارشناسی بالاتر و گسترده‌تری داریم یعنی به واقع ورزش امروزه به

عنوان یک کار علمی و یک علم، نیاز به افراد متخصص بیشتر و کارآموزده دارد. ما باید ساختار وزارتخانه را به سمتی ببریم که از افراد نخبه و خیره‌بیشتری استفاده کنیم، کسانی که نقطه نظرات کارشناسانه بیشتری بدهند. اصلاح ساختار وزارتخانه یکی از کارهایی است که ما باید انجام بدهیم. قانون وظایف و اختیارات در وزارتخانه به مشکل خورده بود که خوشبختانه با کمک دولت مشکلیش برطرف شد. سند توسعه ورزش را قرار است به تصویب برسانیم و به سمتی برویم تا افق‌های دور دست‌تری را ببینیم و با برنامه بلندمدت جلو برویم.

در مدت حضورتان در وزارتخانه نکته‌ای نبود که موجب نگرانی شما باشد و باعث شود فکر کنید که

مثلاً کوه بزرگی است و غیر قابل جابه‌جایی؟

هیچ کوهی غیر قابل جابه‌جایی نیست اما جابه‌جایی برخی از کوه‌ها هزینه‌بر و سخت است (با خنده). البته گره‌های اساسی و بزرگی هم داریم که امیدواریم با لطف و عنایت خداوند، تلاش همکاران و وقتی که خودم می‌گذارم، بتوانیم با کمک مجموعه دولت و مجلس این گره‌ها را باز کنیم.

شما حدود ۲۰ سال پیش معاون سازمان تربیت بدنی بودید و در کارنامه شما مدیریت کلان در ورزش ما دیده می‌شود و در حال حاضر در رأس سازمان ورزش هستید، می‌خواهم یک مقایسه داشته باشید، آیا ورزش ما نسبت به ۲۰ سال پیش پیشرفتی داشته؟

قطعاً پیشرفت داشتیم حالا اینکه این پیشرفت به اندازه ۲۰ سال بوده یا نه، نکته‌ای قابل تأمل است. براساس ارزیابی‌های ما در برخی از دوران‌ها بویژه دولت نهم و دهم که من گزارش‌هایش را می‌خوانم خیلی پیشرفت نداشتیم.

یعنی ورزش ما در این ۲۰ سال به اندازه ۱۰ سال پیشرفتی داشته‌است؟

نمی‌شود این گونه گفت، اینکه ورزش یک تغییراتی در آن ایجاد شده بخصوص در عرصه سخت‌افزاری که عملکردمان خوب

بود و گسترش اماکن ورزشی ما خوب بوده، تعداد فدراسیون‌های ما گسترش پیدا کرد که از یک جهاتی این موضوع خوب نیست چرا که هزینه‌های جاری ما را زیادتر کرده است البته از یک جهاتی خوب است که رشته‌های مختلف تخصصی‌تر شده است، البته من فکر می‌کنم شاید تا این حد لازم نبود که ما هر بخشی را تبدیل به فدراسیون کنیم، هر انجمن یا رشته ورزشی را به فدراسیون تبدیل کنیم چرا که اینها هزینه‌های جاری مان را زیادتر می‌کند البته قدم‌هایی هم برداشته شده اما فقط این که ما بگوییم این

ما در بسیاری از رشته‌های ورزشی تقریباً به این نتیجه رسیده‌ایم که هیچ مانعی برای حضور بانوان در میادین بین‌المللی به لحاظ شرعی، ملاحظات فرهنگی و دینی وجود ندارد

قدم‌ها، این پیشرفت‌ها و این رشد متناسب با ۲۰ سال بوده یا خیر، زمانبر است و من قابل تأمل می‌بینم. در دولت اصلاحات و دولت آقای هاشمی رفسنجانی اتفاقات خوبی در ورزش بویژه در بخش سخت‌افزاری افتاده بود و طرح‌های خوبی آغاز شد و به اجرا درآمد، بعد از آن هم در بخش سخت‌افزاری بد نبوده، نتیجه‌گیری رشته‌های مختلف هم بالاخره در المپیک لندن ما با ۴ مدال طلا، ۵ نقره و ۳ برنز درخشان‌ترین دوران المپیک را پشت سر گذاشتیم، ما در ریو هم موفق به کسب ۳ طلا، یک نقره و ۴ مدال برنز شدیم و قبل از آن هم با کسب ۳ مدال طلا و یک برنز در سیدنی به کارمان پایان دادیم. در المپیک آتن هم ۲ مدال طلا، دو نقره و دو برنز کسب کردیم و در پکن هم یک طلا و یک برنز به دست آوردیم.

خصوصی‌سازی سرخابی‌ها موضوعی است که همیشه داغ و سرد می‌شود. مردم موانع امنیتی را مانع این کار می‌دانند. این بار بحث خصوصی‌سازی تا بورس و مزایده و پاکت باز کردن و حتی خریدار هم پیش رفت. موانع برای خصوصی‌سازی این دو باشگاه چیست؟ اصلاً این پرونده مجدداً در دوره شما باز خواهد شد یا خیر؟

خودم تصور برای این است که ما بالاخره باید داستان خصوصی‌سازی این دو باشگاه را در یک شرایط مطلوبی تحقق بخشیم، اینکه این موضوع در چه زمان و مقطعی انجام می‌گیرد، مشخص نیست و الان زود است چرا که ما در حال مطالعه جدی در این خصوص هستیم تا بتوانیم مشکلات موجود را برطرف کنیم. اداره این دو باشگاه باید در شأن و شخصیت‌شان باشد چرا که این دو باشگاه بزرگ‌ترین باشگاه‌های آسیا محسوب می‌شوند، داری ما پرجمعیت‌ترین داری در سطح آسیا است ولی نحوه اداره و ساختار تشکیلات و دانشته‌های این دو باشگاه در شأن این دو باشگاه نیست و باید اینها را نظم و نسق بدهیم تا در بلندمدت داستان خصوصی‌سازی‌شان در شرایط مطلوبی انجام شود. اینکه چه زمانی این شرایط مهیا می‌شود، ما قدم‌های اول را برای ایجاد یک ساختار قانونی برداشتیم و مجمع این دو باشگاه را رسرو سامان دادیم. باید یک نکته را بگویم، تا زمانی که داستان اقتصاد ورزش که به نوعی هم مرتبط است با بحث خصوصی‌سازی این دو باشگاه، عملی نشود نمی‌توان اقدام کرد، تا زمانی که ما ساز و کار قانونی حضور بخش خصوصی و بنگاه‌های اقتصادی و شخصیت‌های حقیقی